

La Filmoteca revisa els grans títols de la Nova Onada txecoslovaca

La Filmoteca de Catalunya programa, de l'1 al 21 de setembre i en col·laboració amb el Centro Checo de Madrid, el cicle "Primavera a l'estiu: Praga, anys seixanta", una retrospectiva de films pertanyents a la Nova Onada, el moviment cinematogràfic txecoslovac sorgit a la dècada dels seixanta de la mà d'un grup de joves creadors que volien desvincular-se del realisme socialista

La Filmoteca de Catalunya programa, de l'1 al 21 de setembre i en col·laboració amb el Centro Checo de Madrid, el cicle "Primavera a l'estiu: Praga, anys seixanta", una retrospectiva de films pertanyents a la Nova Onada, el moviment cinematogràfic txecoslovac sorgit a la dècada dels seixanta de la mà d'un grup de joves creadors que volien desvincular-se del realisme socialista. Els onze films del cicle il·lustren com aquella excelsa generació de cineastes va plasmar una part de la història de l'extinta Txecoslovàquia, fins que la duríssima repressió que va posar punt i final a la Primavera de Praga va apagar aquest moviment i els seus integrants van ser forçats a abandonar el panorama cultural del país.

Considerada l'edat d'or del cinema del país, la Nova Onada (en txec, Nova Vlná) va destacar per la seva qualitat artística, tant des del vessant narratiu com del formal. Els principals integrants del corrent, formats a l'acadèmia de cinema de Praga (FAMU), pretenien explorar noves vies d'innovació artística més enllà del realisme socialista en un moment de certa flexibilització del règim i en un context de creixent demanda social de reformes. Es recuperava així l'avantguardisme que havia aflorat al país en els períodes d'entreguerres, i es feia amb un estil propi marcat per la ironia, l'humor absurd i la sàtira social, juntament amb una forta influència de les tradicions narratives passades, identificades en autors com Bohumil Hrabal o Milan Kundera.

Aquesta irrupció creativa d'una generació de cineastes brillants i valents va durar pocs anys més, fins al 1968, quan l'ocupació soviètica del país va donar pas a un període d'una anomenada Normalització, en què una forta repressió va impedir seguir gaudint de la creativitat de la Nova Onada. Alguns dels principals exponents d'aquest moviment, com Milos Forman i Ivan Passer, van exiliar-se, i d'altres, com Jirí Menzel, Vera Chytilová i Jaromil Jires van ser condemnats a l'ostracisme.

Obre el cicle, el dijous 1 de setembre, a les 17.00 h, el film *Lásky jedné Plavovlásky* / Els amors d'una rossa (1965), una obra clàssica sobre la joventut del moment per rodar la qual Milos Forman assegurava haver-se basat en una experiència real. Sigui com sigui, l'espontaneïtat de l'obra la converteix en una mena de documental intimista molt versemblant. El mateix dia, a les 20.00 h, Stanislav Skoda, director del Centro Checo de Madrid, presentarà el primer film de Forman, *Cerný Petr* / Pedro el negre (1964), una comèdia realista i autobiogràfica protagonitzada per actors amateurs, amb localitzacions reals i diàlegs improvisats, amb un estil que s'allunya moltíssim del del cinema socialista imperant.

La influència de la narrativa en el cinema de la Nova Onada, i especialment de Bohumil Hrabal, és

patent a Perlicky na dne Perles al fons de l'aigua (1966), una pel·lícula col·lectiva basada en el primer recull de relats de l'escriptor txecoslovac considerada el manifest de la Nova Onada. Cinc episodis independents dirigits pels directors més significatius del moviment en revelen la versatilitat i expressivitat des d'una visió mordaç del món.

La Nova Onada també va tractar la qüestió de l'Holocaust, per exemple a Spalovac mrtvol / l'incinerador de cadàvers (1971), una adaptació de la novel·la de Ladislav Fuks que, malgrat la seva artificiositat, aconsegueix transmetre una forta sensació d'opressió i domini per mitjà d'un ambient inquietant i expressionista. Va guanyar el premi al millor film, actor i fotografia en la segona edició del festival de Sitges. Tanquem el cicle amb Vsichni dobrí rodáci / Tots els meus compatriotes (1968), probablement l'obra políticament més crítica d'aquell període. Vojtech Jasný hi exposa les desastroses conseqüències de la col·lectivització agrària estalinista. Tot i que va guanyar el premi al millor director al festival de Cannes, la invasió de les tropes soviètiques l'agost del 1968 van afectar la seva carrera fins al punt d'obligar-lo a l'exili.

Els títols, dies i horaris del films del cicle són els següents:

Lásky jedné Plavovlásky Els amors d'una rossa Milos Forman, 1965. Dijous 1 / 17.00 h
Dissabte 10 / 22.00 h Cerný Petr Pedro el negro Milos Forman, 1964. Dijous 1 / 20.00 h
Diumenge 11 / 19.30 h Démanty noci Diamants de la nit Jan Nemeč, 1964. Divendres 2 / 17.00 h
Dimarts 13 / 21.30 h Perlicky na dne Perles al fons de l'aigua Věra Chytilová, Jaromil Jires, Jirí Menzel, Jan Nemeč, Evald Schorm, 1966. Divendres 2 / 19.30 h
Dimecres 14 / 21.30 h O slavnosti a hostech La festa i els convidats Jan Nemeč, 1966. Dissabte 3 / 19.00 h
Dimarts 20 / 21.30 h Sedmikrásky Las margaritas Věra Chytilová, 1966. Dissabte 3 / 22.00 h
Dissabte 17 / 19.30 h Intimní osvetlení Il·luminació íntima Ivan Passer, 1965. Diumenge 4 / 19.30 h
Diumenge 18 / 19.30 h Horí, má panenka Foc, senyora meva Milos Forman, 1967. Diumenge 4 / 21.30 h
Divendres 16 / 22.00 h Návrat ztraceného syna El fill pròdig Evald Schorm, 1967. Dimarts 6 / 21.30 h
Dimecres 21 / 21.30 h Spalovac mrtvol l'incinerador de cadàvers Juraj Herz, 1971. Dimecres 7 / 21.30 h
Divendres 9 / 19.30 h Vsichni dobrí rodáci Tots els meus compatriotes Vojtech Jasný, 1968. Dijous 8 / 20.00 h
Divendres 9 / 21.30 h

Més informació: www.filmoteca.cat

El contingut d'aquest comunicat va ser publicat primer al web de la Generalitat de Catalunya

Datos de contacto:

Nota de premsa publicada en:

Categorías: [Cataluña](#)

NotasdePrensa

<https://www.notasdeprensa.es>